

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012661
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012661.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému S. J., nar. XX.XX.XXXX v D. C., okres D. C., trvale bytom obec R. N., t. č. výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. a), písm. b) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 27. marca 2018 prejednal sťažnosť odsúdeného S. J. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 31. januára 2018, sp. zn. 1Pp/11/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. J. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 31. januára 2018, sp. zn. 1Pp/11/2017 zamietol podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s poukazom na § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona ako nedôvodný návrh odsúdeného S. J. na jeho podmienené prepustenie z výkonov trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 09. marca 2016 sp. zn. 2T/86/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07. júla 2016 sp. zn. 2To/50/2016 podľa § 207 odsek 3 Tr. zákona vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ďalej rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 03. marca 2015 sp. zn. 2T/93/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín v tej istej trestnej veci zo dňa 20. apríla 2017 sp. zn. 2Nt/82/2016 podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 88 (osemdesiatosem) dní, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (premena pôvodne uloženého trestu povinnej práce) a napokon rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. mája 2017 sp. zn. 4T/58/2017 podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona. Okresný súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil nesplnením dvoch zákonných podmienok v zmysle § 61 odsek 1 Tr. zákona, teda, že doteraz odsúdený počas výkonu nariadených trestov v dostatočnej miere nepreukazuje adekvátny stupeň polepšenia s navyše vysokého rizika recidívy po prípadnom podmienenom prepustení.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, t. j. v zákonnej trojdňovej lehote podal odsúdený S. J. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení poukázal na to, že dňa 02. februára 2018 zaslal okresnému súdu späťvzatie svojho podaného návrhu na podmienené prepustenie, čo sa však v dôvodoch písomného rozhodnutia okresného súdu neuvádza. Na tomto trvá a verí, že súd toto jeho rozhodnutie bude akceptovať.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 21. marca 2018, na neverejnom zasadnutí dňa 27. marca 2018 preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadok správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného S. J. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď návrh odsúdeného S. J. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený kumulatívne (súčasne) nespĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienené prepustený, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä sklony k páchaniu trestných činov - opakujúce sa odsúdenia a z nich vyplývajúce príliš vysoké riziko recidívy a nepriaznivá resocializačná prognóza na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá, resp. vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody v podrobnostiach len poukazuje.

Pokiaľ ide o prejav vôle odsúdeného - späťvzatie návrhu na podmienené prepustenie, tu krajský súd uvádza, že konanie na podmienené prepustenie odsúdenej osoby je sice konaním na návrh oprávnenej osoby (odsúdený či riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody) a oprávnená osoba môže takýto návrh vziať aj späť, ale iba do momentu, keď sa prvostupňový súd odoberie na záverečnú poradu o meritornom rozhodnutí. Z uvedeného vyplýva, že oprávnená osoba takýto návrh už vziať späť nemôže po tom, čo prvostupňový súd meritorne vo veci rozhodne. V posudzovanom prípade odsúdený, ktorý je oprávnenou osobou podať takýto návrh, návrh preukázateľne zobral späť až dňa 03. februára 2018, teda až po vyhlásení napadnutého uznesenia prvostupňového okresného súdu na verejnom zasadnutí, na úkone ktorého bol osobne prítomný a dokonca až potom, čo podal najskôr sťažnosť proti napadnutému uzneseniu, ako vyplýva zo zápisnice okresného súdu o verejnom zasadnutí, na ktorej aj zotrval. Preto v tomto štádiu trestného konania nebolo už možné v posudzovanom prípade akceptovať späťvzatie návrhu odsúdeným.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného S. J. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ju preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.